

**ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΣΤ' ΤΑΞΗΣ**

ΘΕΜΑ: «ΛΗΡΟΛΟΓΗΜΑΤΑ»

Σχ. έτος 2016-2017

Α. Τα λίμερικ (limerick) είναι ποιήματα σύντομα, σατιρικά ή απλώς κωμικά, «δίχως νόημα». Ξακουστά είναι εκείνα του Έντουαρντ Λιρ (Edward Lear), ο οποίος το 1864 δημοσίευσε μια ποιητική συλλογή με λίμερικ, με τον τίτλο «The book of nonsense». Τον Λιρ τον μιμήθηκαν μεγάλοι συγγραφείς, όπως ο Σουίνμπερν, ο Τένυσον, ο Κίπλιγκ, αλλά μάλλον δεν μπόρεσαν να τον φτάσουν.

Στην Ελλάδα, πρώτος που αποπειράθηκε να γράψει λίμερικ ήταν ο Γ. Σεφέρης. Μάλιστα, απέδωσε τον όρο με τη λέξη

«ληρολόγημα», συνδυάζοντας το όνομα του Λιρ με τη λέξη «λήρος», που σημαίνει τρελή κουβέντα, ασυνάρτητα λόγια.

ΠΗΓΗ: 8^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΝΑΟΥΣΑΣ

Βρήκα ένα μακαρόνι
όσο έτρωγα πέπوني
κι ενώ ήμουνα στο τζάκι
μου τραβεί το παιζάκι
το μικρό μου χελωνάκι.

Κων/νος

Πηγαίνω στο 139ο σχολείο
ανοίγω ένα ψυγείο και βλέπω
ένα φραβίο τόσο παλιό στο
παγκάκι και καθόμαι σαν ένα
λυπημένο κουσαβάκι

Βασίλης

Ήταν ένα μικρό μικρό σκυλάκι
που του άρεσε να τρώει σουβλάκι
κάθε μέρα στο χορό
και μετά για να παγωτό
το μικρούλι το σκυλάκι

Είμαι ένας άντρας νέος
και θα έλεγα ωραίος
όμως τούτοις του καλο
Τρώω συνέχεια παγωτό
που θα βγει αυτό;

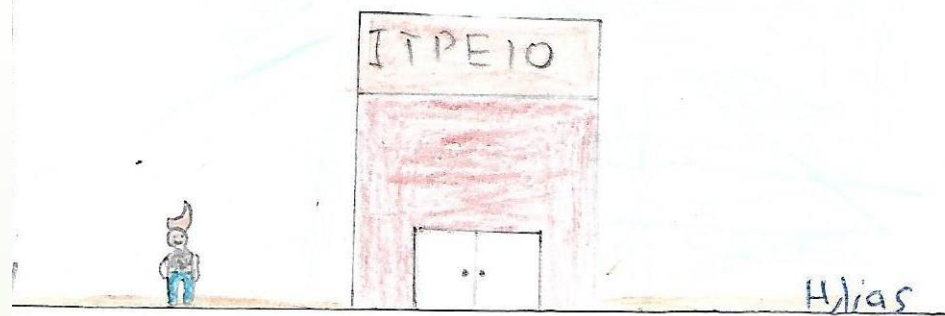

Γενιόρης

Είμαι από το χωριό
και με λένε Μανολιό
είμαι καλό παιδάκι και
όχι σκουπεδάκι
Ο Μανολιός από το χωριό

Είμαι ένα όμορφο παιδί
που κανείς δεν μπορεί να με συναρμολογήσει
Είμαι σε σχολείο με μεγάλο ιατρείο
επιτυχώς που υπάρχει δηλαδή
ΔΙΟΤΙ ΚΑΘΕ ΚΟΠΙΛΑ ΠΕΨΤΕΙ ΞΕΡΗ.

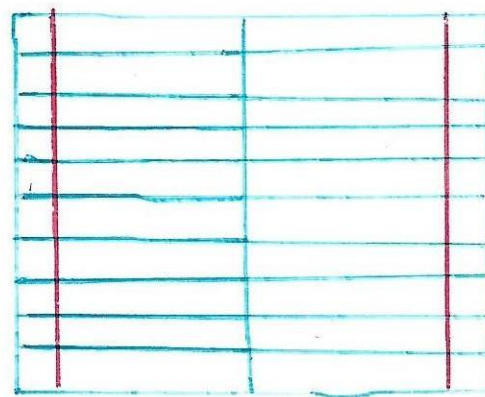

Ο κύριος Παναγιώτης είναι δάσκαλος καλός
μόνο που είναι λίγο αυστηρός
πολλά μαθητά μας βάζει
αλλά αυτό δεν μας τρομάζει
και το γάι μου δάκρυ σπάζει

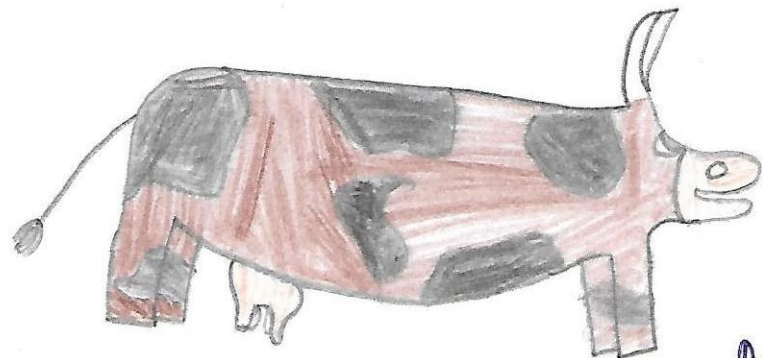

Κάθε μέρα στο σχολείο
πάω στο μυλινάκι
ζικάνω ένα φιλανόνι
και σίνου ένα σεντόνι
και σούω σου λεπόνι.

139^ο
Δημοτικό
Σχολείο

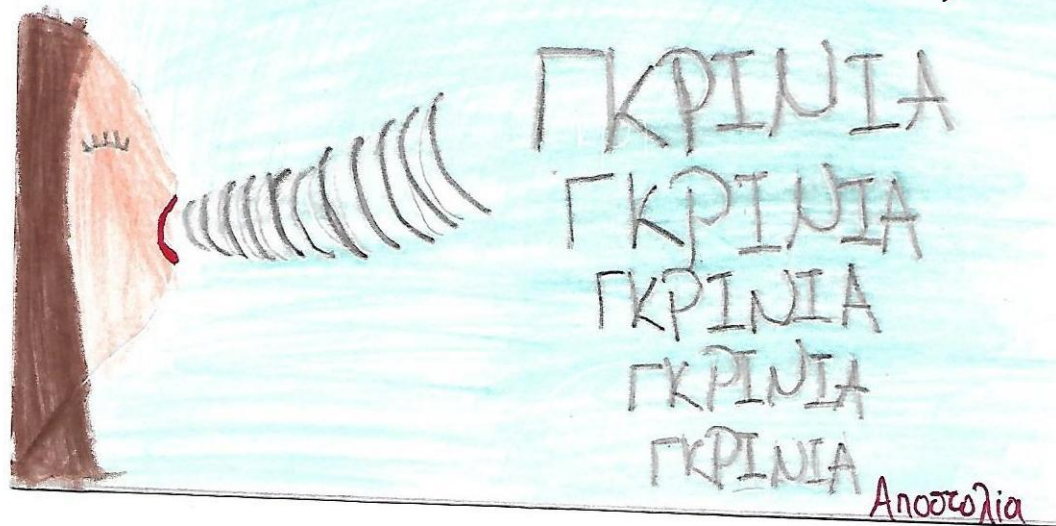

Πάω να θράψω μια μωττωάδα
η μάνα θράζει βότσα του αγελάδα
πού την πιάς μάνα του φοραίδα
πάω να σπλώσω του μπουγάδα
κουράστηκα από του χαϊδοκάρια

Ανός

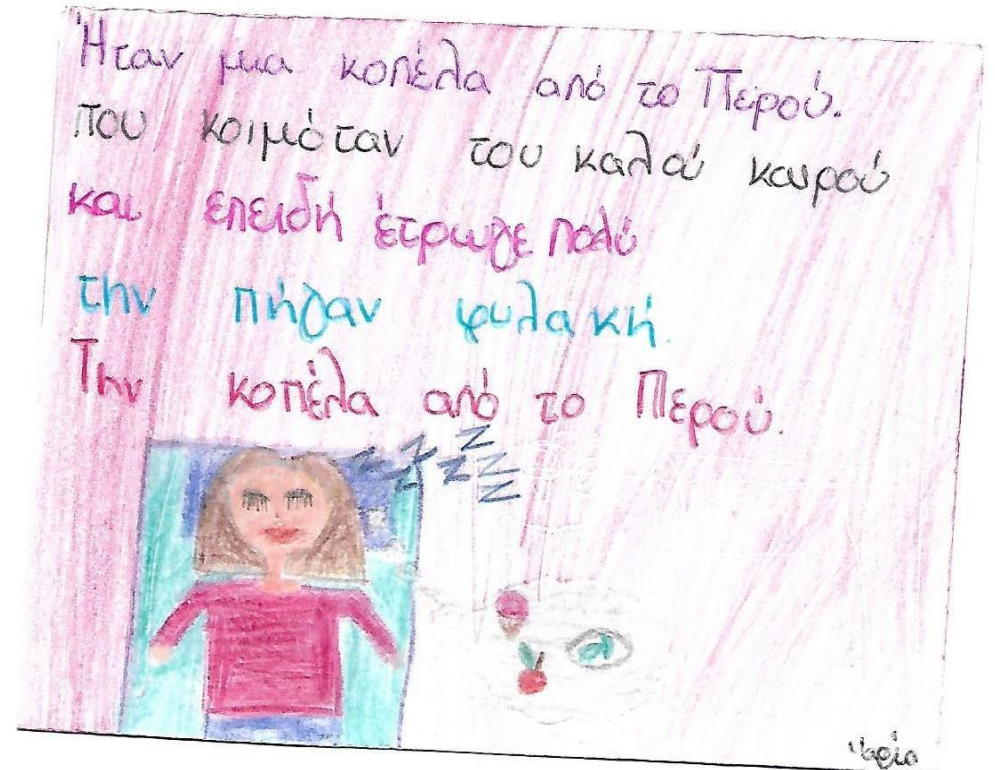
Τα καθήκοντα να κανω βαριεπαι προφανως
και ο κυριος Παναγιωτης μου φωνάζει συνεχως
καθε μερα τα ιδια λογια ακουω απ' τον ρηαρη
Μωσοου, Πλυσοου και Χεενισου το κουδουνι θα χτυπα!
Μα δεν φταιει και αυτος αφου βρηνιαζω ανελεειπως!

Είδα μια τσιγγάνα στην Ελλάδα
που έτρωγε μια φορά την εβδομάδα
καθώς έψαχνε για φαγητό
βρήκε τον ψιόχο της τον φουντωτό
που τον φορούσε μια μαύρη αγελάδα

Μιχάη Χαραντισιούκ

Έβρατα εισεληριο
πώνω ησαν μεράτο μαρεώριο
βια να πώνω γενν Αθήνα
εωηομένη με κουρείνα
Τελικά έφρασα γενν Κίνα.

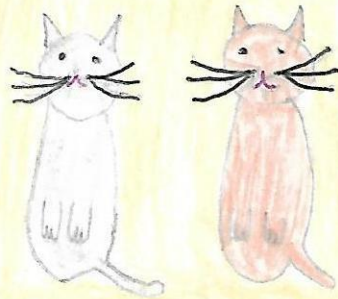
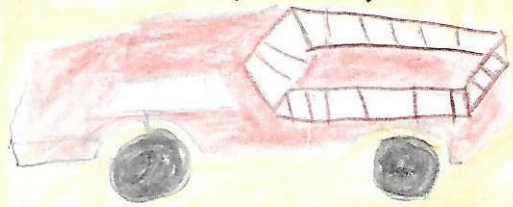
Αυτό το κτίριο το παλιό
είναι το δικό μου το σχολείο
Κάνω τρέδες και γελώ
με του φίλους που παίζω
στο τρέλο μου το σχολείο.

Είμαι
Τρέλι

Μικαέλα

Πηγαίνω κάθε μέρα στο 139^ο Δημοτικό
με τον παππού μου το αγροτικό.
Ταΐζω τα όμορφα περιστέρακια
του μπαμπά μου τα γατάκια.
Αχ! Πόσο μ' αρέσει το δημοτικό.

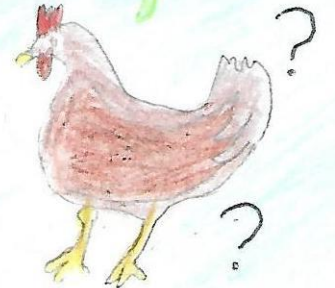
Σουάντα

Στο Σχολείο μου εδώ φέρνω
είπα να φάω ένα γύρο.
Με κοτόπουλο από την κότα
αλλά μετά αναρωτήθηκα:
Η κότα έκανε το αυγό ή το αυγό την κότα?

?

? ? ?

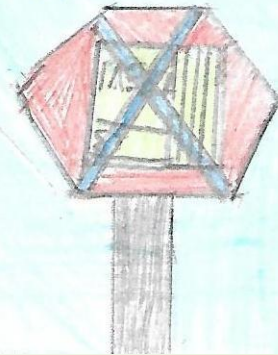

Ιφιγένεια

Πηχαινω στο σχολειο
Με φωνάξουν στο γραφειο
Εχω πωω στο κειραιο
Μου δινου ενα βιβλίο
Πως θα ορτωει το ωδειο!

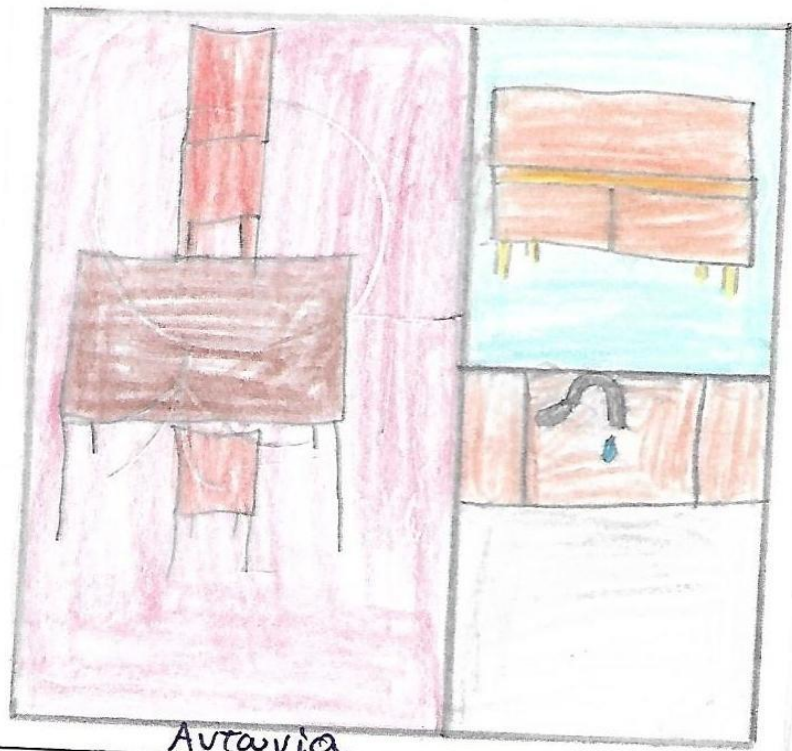

ΣΤΟ 139 ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΑΩ
ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΟΥ ΞΕΧΝΑΩ
ΜΕΝΩ ΣΤΑ ΠΑΤΗΣΙΑ
ΕΧΩ ΤΗΝ ΤΡΕΛΑ ΤΗΝ ΒΟΥΝΙΣΙΑ
ΕΓΩ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΤΗΣΙΑ

Αντις

Είμαι μια κοπέλα
που κάθεται όλη μέρα
πότε στον καναπέ, πότε στον νεροχύτη
μετά στο μπαλκονάκι
να θυμάμαι το καλοκαίρι.

Αντανία

Σε μια αψευδία σε μια παραλία
το πρωί πήγε μια κυρία
Εκεί έφαγε τσατσίκι
από τη Θεσσαλονίκη
και το βράδυ πήγε βουτιά

Χρήσα

Τρία χρόνια σ' αυτή την τάξη
τους έχω μη βρέξει και μη σταξει
κι αντί για ένα ευχαριστώ
συνέχεια μου μιλάνε
για το κεφάλι μου το φαλακρό.

